

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zakazując zwrotu i nakazując pobranie zwróconych ceł antydumpingowych, rozporządzenie (UE) 2020/611 narusza art. 5 ust. 1 i 2 TUE.

(¹) Dz.U. 2020, L 141, s. 1.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009, L 343, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2020 r. – Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics i Jushi Egypt for Fiberglass Industry / Komisja

(Sprawa T-480/20)

(2020/C 304/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (Ain Sukhna, Egipt), Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (Ain Sukhna) (przedstawiciele: adwokaci B. Servais i V. Crochet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/776 z dnia 12 czerwca 2020 r. nakładającego ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (¹) i zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu, w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących;
- obciążenie kosztami postępowania Komisji oraz wszelkich interwencji popierających żądania Komisji, którzy mogą zostać dopuszczeni do udziału w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, według którego przyjęta przez Komisję metodologia obliczania marginesu subsydiowania skarżących narusza art. 1 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 6, art. 12 ust. 1 lit. c) i art. 24 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (²).
2. Zarzut drugi, według którego decyzja Komisji dotycząca wyrównania wkładów finansowych przyznanych przez chińskie organy publiczne narusza art. 2 lit. a), art. 2 lit. b), art. 3 ust. 1 lit. a), art. 4 ust. 2 i art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1037.
3. Zarzut trzeci, według którego decyzja Komisji dotycząca przyznania Jushi gruntów narusza prawo do obrony skarżących i art. 30 rozporządzenia podstawowego, jak też art. 3 ust. 2, art. 5 i art. 6 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/1037.
4. Zarzut czwarty, według którego decyzja Komisji o wyrównaniu systemu obniżki przywozowych taryf celnych dla przywożonych materiałów wykorzystywanych przez Jushi narusza art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt ii), art. 3 ust. 2 i art. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1037.

5. Zarzut piąty, według którego decyzja Komisji o wyrównaniu traktowania podatkowego strat z tytułu różnic kursowych narusza art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/1037.
6. Zarzut szósty, według którego przyjęta przez Komisję metodologia ustalania marginesu podcięcia cenowego w odniesieniu do skarżących narusza art. 1 ust. 1, art. 2 lit. d), art. 8 ust. 1, art. 8 ust. 2 i art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2020, L 189, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (tekst jednolity) (Dz.U. 2016, L 176, s. 55).

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2020 r. – Magnetec / EUIPO (CoolTUBE)

(Sprawa T-481/20)

(2020/C 304/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Magnetec – Gesellschaft für Magnettechnologie mbH (Langensfeld, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Kloth, R. Briske i D. Habel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy CoolTUBE – zgłoszenie nr 18 022 606

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 maja 2020 r. w sprawie R 1755/2019-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
 - Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-